

ΘΑΛΑΣΣΑΚΙ

Παραδοσιακό: Νησιώτικο

Θά λα α α σσα θά λα σσα τους θα λα α α σσι νούς θα λα

σά κι μου. Μην του ου ου ους θα λα σσο δέ ρνει εις θα λα σσώ νου ου

μαι αι για σέ ε να ξη με ρώ ω νου ου μαι. θα λα σσα

κι'α ρμυ ρό ο ο νε ρό ο ο να σε ξε χά α σω δε εν μπο ο ρό. θα λα σσα ρό.

Θάλασσα θάλασσα τους θαλασσινούς
θαλασσάκι μου.
Μην τους θαλασσοδέρνεις
θαλασσώνουμαι
για σένα ξημερώνουμαι.
Θάλασσα κι' αρμυρό νερό
να σε ξεχάσω δεν μπορώ.

Ροδόσταμο, ροδόσταμο να γίνεσαι,
ωχ! αμάν, αμάν,
τη ρότα τους να ρένεις
θαλασσάκι μου
και φέρε το πουλάκι μου.
Θάλασσα κι' αρμυρό νερό
να σε ξεχάσω δεν μπορώ.

Θάλασσα, θάλασσα που τον έπνιξες,
ωχ! αμάν, αμάν
της κοπελιάς τον άντρα
θαλασσάκι μου
και φέρε το πουλάκι μου.
Θάλασσα κι' αρμυρό νερό
να σε ξεχάσω δεν μπορώ.

Κι' η κοπελιά, κι' η κοπελιά είναι μικρή,
ωχ! αμάν, αμάν
και δεν της παν τα μαύρα,
θαλασσάκι μου
και φέρε το πουλάκι μου.
Θάλασσα κι' αρμυρό νερό
να σε ξεχάσω δεν μπορώ.